UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. IV. An regularis pro una diœcesi approbatus, ad audiendas in aliis sæcularium confeßiones, nova indigeat approbatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-61715

Visual Library

tiam, & peritiam hujus Sacramenti: ergo hac poſita, non eſt in arbitrio Epiſcopi juriſdictionem limitare ad tales, aut tales perſonas, aut talia loca, tempora, &c. Quod totum declaravit ſacra Congregatio Cardinalium, prout refert Barboſa *ad c. 15. ſeſſ. 23. Concil. n. 53.* Confect. *tit. 23. cap. 4. & 5.* Rodrig. *q. 59. art. 8.* Miranda *q. 45. art.* 10. Bordon. *reſol. 36. n. 23.* his verbis: *Regulares, qui ad audiendas confeſſiones idonei, ab Ordinariis locorum, eorumve examinatoribus reperti, & approbati fuerint; generaliter quoque, & indiſtinctè, abſque ulla limitatione temporis, certorumve locorum, aut generis perſonarum admittantur in diœceſi propria: de cæteris vero, qui non adeò idonei reperientur, ſi petierint ſe admitti, arbitrio Ordinariorum, relinquatur, ipſis cum limitata facultate prout eiſdem Ordinariis magis videbitur expedire, probare, & admittere.* Et eſt quod nos hactenus diximus, & tenent nobiſcum Barboſa, Bordon. Delbene, Miranda, Antonius à Spiritu ſancto *locis citatis.* Lezana *tom. 1. cap. 19. num. 8.* Villalobos *tom. 1. tractat 9. difficult. 53. num.* 2. Pottel. *in dub. regul. verbo, Confeſſor. numer.* 3. Peyrin. *de ſubdit, quæſtione prima, cap 21. §. 2.* Paſqualig. *tomo ſecundo, deciſ.* 500. Baſſæus *verb. Confeſſ. 3. numer.* 12. Palaus *tractatu 23. diſput. unic. punct 11. §. 2. num. decimo,* Leand. *de pœnit. diſputatione 11. quæſt.* 68. Henriq *lib. 6. de pœnit. cap. 6. num. 8.*

---

§. IV.

An regularis pro una diœceſi approbatus, ad audiendas in aliis ſæcularium confeſſiones, nova indigeat approbatione.

Semel regularis in una Diœceſi approbatus, virtute Bullæ Cruciatæ poteſt ubique in confeſſorem eligi.

71. UT circa hanc graviſſimam difficultatem diſtinctius procedamus, aliqua apud nos certa ſupponere duximus; ut ſic hæc obiter dicta remaneant, quæ etiam pro praxi neceſſaria ſunt, ut poſtea ad quæſtionis reſolutionem accedamus. Supponimus ergo primo, regularem in una diœceſi abſolutè approbatum, virtute Bullæ Cruciatæ, aut Jubilæi concedentis ut poſſint eligere confeſſarium approbatum, quem voluerint, poſſe in quacumque Diœceſi eligi, etſi in ea ab Epiſcopo approbatus non fuerit: quia ex una parte ut confeſſarius eligatur, ſolum quod ſit ab Epiſcopo approbatus, exigitur; quod in tali caſu invenitur: ex alia non dantur jura, aut Pontificum decreta declarantia, debere eſſe ab Epiſcopo, in cujus Diœceſi audit confeſſiones, approbatum, ut dantur in caſu noſtræ quæſtionis de regularibus confeſſiones audientibus, præciſo Bullæ Cruciatæ, & Jubilæi privilegio, abſque approbatione Epiſcopi in cujus Diœceſi illas audiunt. Et merito in caſu Jubilæi, & Bullæ, de qua modo loquimur, non dantur: alias aut minimum, aut nihil concederet privilegium, ſi confeſſarius eligendus debe-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

deberet eſſe in qualibet Diœceſi approbatus. Atque ita docent in caſu Bullæ, & Jubilæi, tam pro regularibus, quam pro alijs ſacerdotibus in uno Epiſcopatu approbatis, Candidus *diſquiſit.* 24. *art.* 64. Delbene *tom.* 1. *cap.* 14. *dub.* 18. *ſect.* 13. *numer.* 1. Antonius à Spiritu ſancto *in director. Confeſſor. tractat.* 5. *diſputatione* 13. *numer.* 903. Trullench. *in Bullam. lib.* 1. §. 7. *cap. dub.* 5. *num.* 7. Suarez *de pœnitent. diſputatione* 28. *ſect.* 7. *num.* 6. Naldus *verb. indulgent. numer.* 9. Sanchez *de matrim. lib.* 8. *diſputatione* 34. *numer.* 18. Pellizzar. *tractat.* 8. *cap.* 3. *ſect.* 2. *numer.* 19. Antonius Gomez *in Bullam ad clauſul.* 10. *numer.* 8. Arauxo *in deciſ. moral. tractat.* 1. *quæſtione* 8. *numer.* 11. Bauny *in Theol. moral libro primo, tractatu* 4. *quæſt.* 4. Acoſta *in explicat. Bullæ, n.* 19. & alij communiter.

Regulares ſemel approbati, quando itinerantur, in quacumque Diœceſi poſſunt confeſſiones audire.

72. Supponimus ſecundo, regulares iter agentes poſſe audire confeſſiones non ſolum ſubditorum illius Diœceſis, in qua approbati ſunt, ſed aliorum quorumcumque ad eos accedentium ex privilegio Gregorij XIII. & Eugenij IV. pro Minoribus; quod confirmavit Paulus V. *Bulla* 19. quibus conceditur, ut ſemel ab Ordinario approbati, in itinere, ſeu extra domos exiſtentes poſſent quorumcumque fidelium, in quocumque loco reperiantur, audire confeſſiones, non repugnantibus Parochis, etſi in eodem loco Epiſcopus illius Diœceſis non exiſtat, aut non ſit facilis ad eum acceſſus. Joannes à Cruce *lib.* 2. *cap.* 6. *dub.* 5. *concluſ.* 2. Alphonſus de Leon. *de officio confeſſ. tom.* 2. *recollect.* 10. *numer.* 56. Lugo *de pœnitent. diſput.* 21, *numer.* 29. Pellizzar. *ſuprà numer.* 31. & 41. Layman. *lib.* 5. *tractat.* 6. *cap.* 11. *numer.* 8. Suarez *tom.* 4. *in* 3. *part. diſputat.* 18. *ſect.* 7. Palaus *tom.* 4. *tract.* 23. *diſputat. unic. punct,* 14. *numer.* 13. Henriquez *lib.* 3. *de pœnit. cap.* 6. *num.* 7. Antonius à Spiritu ſancto *in direct. regular. tractat.* 2. *diſputatione* 3. *numer.* 12. Et hinc probant aliqui non poſſe regulares cum ſola approbatione unius Epiſcopi, in quacumque Diœceſi domicilium habentes, confeſſiones ſæcularium audire. Quia allata privilegia hoc illis concedentia, quando itinerantur, & cum dictis limitationibus, ſupponunt eos extra caſum itineris non poſſe, & ſine dictis limitationibus id facere. Sed hoc nihil probat: quia ob dubietatem opinionum, cum res non eſſet certa, ad majorem ſecuritatem conſcientiæ potuerunt hæc illis Pontifices concedere: & quia in omni caſu, & eventu *abundans cautela non nocet, l. teſtamentum, C. de teſtament.* deſerviet ergo hoc indultum pro religioſis itinerantibus, vel cauſa petendæ eleemoſynæ, aut alterius negotii per aliam Diœceſim tranſeuntibus, ut poſſint in illa omnium fidelium audire confeſſiones, abſque ullo timore, & ſcrupulo conſcientiæ.

Semel approbatus in uno Epiſcopatu, ad eum poſt l-

73. Supponimus tertio. Quod ſi religioſus approbatus in hac Diœceſi, v. g. Salmantina, ad aliam transferat mutando domicilium, & poſt multos annos ad dictam Diœceſim redeat, etiamſi alius Epiſcopus in ea exiſtat, ab eo, qui eum approbavit, abſque nova approbatione poterit in

illa

…minio rediens, non indiget nova approbatione.

illa confeſſiones audire. Et ita conceſſit Eugenius IV. Minoribus, §. 3. & Clemens VIII. §. 16. in compendio privilegiorum verbo *abſolutio* quoad ſæculares, 1. ut teſtantur à Cruce, & Rodriguez ſtatim referendi, ut ſemel in una Diœceſi præſentati ad eam poſtliminio redientes, liberi ſint ab iterata præſentatione. Et ratio eſt: quia mutatione domicilii non perdit approbationem; ſiquidem ad conſervationem illius mutatio loci ſe habet impertinenter, quæ ſecundum totum ſuum exiſtere pendet à judicio concedentis, quod adhuc perſeverare cenſetur, non minus, ac ſi nunquam domicilium mutaſſet. Sic Rodriguez *quaſt. 59. art. 5. §. nec his.* Cruz *lib. 2. cap. 6. dub. 4. concluſ. 2.* Bordon. *tom. 2. reſolutione 36. num. 37* Bonacin. *quaſt. 7. de pœnit. punct. 4. §. 1. num. 16. verſ. qui etiam.* Barboſa *ad hoc cap. Trident. n.* 44. Boſſius *ſect. 3. caſu 2. num. 46.* Pelliz. *num. 35. & 40.* Fagundez *num. 20.* Lezana *cap. 19. n. 7.* ¶ Et hinc fit Parochum reſignato beneficio Parochiali ingredientem religionem poſſe eligi in confeſſarium virtute Jubilæi, aut Bullæ Cruciatæ: & idem eſt de alio quocumque Sacerdote ab Epiſcopo approbato, & religionem ingredienti, in illaque profitenti: nam licet in his juriſdictio ceſſet, permanet approbatio, quæ cum ſtatu religionis non eſt incompoſſibilis; & de novo per Bullam, aut Jubilæum recipiunt à Pontifice juriſdictionem. Et ſic nihil deficit, ut poſſint confeſſiones ſæcularium audire. Bordon. *num.* 87. Boſſius *ſect. 3. de Jubilæo num. 53.* Ceſpedes *de exempt. diſput. 119. num. 3.* Pellizzar. *num.* 41. Villalob. *tract. 9. difficult. 55. n. 5.* & alij, quos refert, & ſequitur Diana *p. 5. tract. 12. reſol.* 47.

Confeſſarius in una Diœceſi approbatus, illius Diœceſanos, etiam extra Diœceſim poteſt cõfiteri.

74. Supponimus denique, regularem ſemel approbatum in una Diœceſi poſſe ſubditos illius Diœceſis, in quacumque alia Diœceſi exiſtat, confiteri: quia ad hoc ſolum requiritur approbatio Epiſcopi, qui ſit proprius vel pœnitentis, vel confeſſarij; & non requiritur approbatio illius Epiſcopi, in cujus Dioceſi exiſtat, ad audiendas confeſſiones ovium illius Diœceſis, à cujus Paſtore, fuit approbatus. Diana *3. part. tr. 2. reſolut.* 123. Sanchez *lib. 3. de matr. diſput. 34. num. 2.* Lezana *nu. 5.* Pelliz. *num. 34.* Bordon. *reſolut. 6. num.* 4. Tambur. *de jure Abbatum, tom. 2. diſput. 6. quaſt. 14. num. 4.* Rodriguez *tom. 1. quaſt. 60. art.* 1. Imò etiam poteſt fideles cujuſcumque Diœceſis, ad eum accedentes confiteri, ſi in Diœceſi exiſtat, in qua ab Epiſcopo eſt approbatus, ut confeſſarius Salmanticæ exiſtens, & ab Epiſcopo Salmantino approbatus, poteſt fidelium Diœceſis Valliſoletanæ, Abulenſis, Palentinæ, aut Segovienſis confeſſiones audire. Tum propter dicta: quia juriſdictionem à Pontifice habet reſpectu omnium fidelium; dummodo ſit ab Epiſcopo ſui domicilij approbatus. Tum etiam: quia vel illi ſunt in hac Diœceſi ad illam transferendo domicilium? & ſic fiunt ſubditi Epiſcopi Salmantini, poteruntque confiteri cum ſacerdotibus ab eo approbatis;

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vel ſunt advenæ, & tranſeuntes in hac Diœceſi exiſtentes? & ita poterunt abſolvi à confeſſarijs illius Diœceſis, ſicuti alij tranſeuntes, & advenæ. Sic ferè omnes citati.

Eligitur ut ſecurior ſententia negans poſſe approbatum in una Diœceſi, in omnibus confeſſiones audire.

75. Quibus ſuppoſitis, veniamus ad principalem quæſtionem, an nimirum regularis ab uno Epiſcopo approbatus poſſit ſæcularium, in omnibus diœceſibus confeſſiones audire, ſine nova illius Diœceſis Epiſcopi approbatione? Eligimus ſententiam negativam: quia ſecuriorem, communiorem, & Pontificum decretis conformiorem. Et probatur primo, ex Concilio Tridentino *ſeſſ. 23. c. 15.* ubi pro audiendis confeſſionibus ſæcularium, petit in regularibus, quod ab Epiſcopis ſint approbati. Quo ſanè voluit Concilium, ut quiſque Epiſcopus ſeorſim approbaret confeſſarios, ut ſic ipſi conſtaret, quinam eſſent, qui in ſua Diœceſi, aut reſpectu ſuarum ovium curam ſuſciperent: & ob id dixit *ab Epiſcopis*, non ab Epiſcopo debere approbari; ne uniusapprobationi Epiſcopi, omnes alii ſtare tenerentur. ¶ Secundo: quia Urbanus VIII. in conſtitutione incipiente: *cum ſicut accepimus*, edita anno 1628. die 17. Septemb. omnia revocavit privilegia audiendi ſæcularium confeſſiones abſque approbatione, vel examine Ordinariorum. ¶ Tertio: ex declaratione quadam ſacræ Congregationis, quæ communiter ab Authoribus adducitur. Ipſa namque ſacra Congregatio, conſulenti de hoc cuidam Valentino Archiepiſcopo, reſpondit: *Approbatum ab alio, quam à Valentino Epiſcopo in Diœceſi Valentina non cenſeri approbatum ab Ordinario.* Hæc ſunt præcipua fundamenta, quibus hæc ſententia innititur. Aliud deſumptum ex Bulla noviſſima Innocentij X. in cauſa Angelopolitana: modo non ponimus, quia de illo poſtea agemus. Sic communiter Doctores Barboſa *de poteſt. Epiſcop. part. 2. allegat. 25. num. 59.* Granad. *tract. 19. in 3. part. diſput. 5. num. 12.* Layman. *tom. 2. lib. 5. tract. 6. cap. 11. num. 8.* Lugo *de pœnitent. diſputat. 21. num. 29.* Mendo *in Bullam, diſput. 22. cap. 3. num. 50.* Suarez *tom. 4. in 3. part. diſp. 28. ſect. 7. dub. 3.* Thomas Hurtado *part. 2. tractat. 12. cap. 1. numre. 2007.* Villalob. *prima parte, tract. 9. difficult. 54.* Noſter Lezana *tom. 1. cap. 19. num. 3.* Bordon. *tom. 2. reſolut. 6. n. 2. & reſolut. 36. num. 51.* Martinus à ſancto Joſeph *in monit. Confeſſ. tom. 1. lib. 1. tract. 24. num. 8.* Diana *3. part. tract. 2. reſolut. 123.* & *6. p. tract. 7. reſolut. 56.* & *10. part. tract. 14.* & *4. miſcellan. reſolut. 23.*

Probabile eſt approbatum ſemel in una diœceſi in omnibus poſſe confeſſiones audire.

76. Sed his non obſtantibus, probabilem judicamus ſententiam negantem requiri in regularibus approbationem omnium Epiſcoporum, in quorum diœceſibus volunt ſæcularium confeſſiones audire; ſed poſſe ſemel in una diœceſi approbatos, in omnibus liberè ſæculares confiteri. Nec ad hujus probabilitatem opinionis volumus uti illo fundamento, quo aliqui nituntur, quod nimirum poſſunt regulares modo uti privilegiis à Tridentino revocatis, in foro conſcientiæ, ut *cap. 1. hujus tract. n. 131.* diximus: ſed quidquid ſit de hoc, hoc unico diſcurſu probabilitas hujus ſenten-

ſentiæ probatur. Nam Clemens VII. conceſſit Minoribus , & Sixtus V. Presbyteris Congregationis Oratorij, Bulla, quæ incipit: *Decet Romanum Pontificem.* Ut ſemel præſentati alicui Epiſcopo pro confeſſionibus audiendis, poſt unam præſentationem non teneantur amplius præſentari, etiamſi ad aliam tranſmiſerint diœceſim. Sed hæc, & alia privilegia non ſunt revocata, nec per Tridentinum, nec per Urbanum VIII. aut alium Pontificem: ergo modo illis uti poſſunt regulares. Probatur minor: quia Tridentinum, & Urbanus VIII. ſolum petunt Confeſſarium eſſe ab Epiſcopo approbatum, quod verificatur, ſive approbatus ſit ab Epiſcopo pœnitentis, ſive loci, ſive confeſſarii, ſive à quocumque alio. Quod autem dicat Tridentinum, quod debeat ab Epiſcopis approbari non intelligitur copulativè; aliàs non poſſet Confeſſarius, niſi ab omnibus Epiſcopis approbatus confeſſiones audire: intelligitur ergo diſtributivè. Quia cum plures, & diverſi ſint confeſſarij, in diverſis locis exiſtentes, à pluribus debebunt Epiſcopis approbari; ſed in ſingulis ſufficit, quod ab uno approbentur, ut verba Concilij verificentur. Quemadmodum licet dicatur, non poſſe medicos curare, aut Juriſtas Advocatorum munus exercere, niſi ſint ab Univerſitatibus laureati, vel approbati; ſufficit, ut ſinguli ſuum munus obeant, quod ab una Univerſitate lauream, vel approbationem recipiant; nec requiritur approbatio Univerſitatis cujuſcumque civitatis, ut poſſint ſuo muneri incumbere; ſic proportionabiliter in Confeſſariis. Declaratio autem ſacræ Congregationis adducta, vel non eſt authentica, & ideò apud Authores, qui illas ſtudiosè congerunt, non reperiuntur: vel de illa dicendum erit, quod de alia ſimili ſtatim dicemus. Hanc tenent ut probabilem Henriquez *lib. 7 de Indulg. cap. 13,* §. 4. citans plures Magiſtros Salmanticæ, *& lib. 3. de pœnit. cap. 6. §. 7. in Gloſſ. littera A.* Bruno *tract. 5. c. 3. propoſit. 1.* Leander à Murcia *in regul. S. Franciſci, cap. 7. quæſt. 8. concluſ. 3. num. 8.* Ludovicus Zeloſius *lib. 5. de Hierarch. cap. 25.* Stephanus Bauny *in Theolog. moral. part. 1. tract. 4. quæſt. 4. Præpoſitus 3. part quæſtione 8. de Sacrament. Pœnitent. dub. 4. num, 21.* Medina *lib. 2. quæſtione 19. artic. 6. circa finem.* Palacios *in 4. diſtinct. 17. diſput. 7.* Antonius à Spiritu ſancto *in direct. regul. tract. 2. diſput. 3. ſect. 1. n. 13. & in direct. Confeſſ. tract. 5. diſput. 13. ſect. 13. num. 896.* Amicus *de pœnitent. diſput. 15. ſect. 3. num. 123.* Baſſæus *verbo Confeſſor 3. num. 19.* Trullench. *in praxi Sacrament. diſput. 8. dub. 7. n. 57.* Ægidius *de Sacrament. diſput. 8. dub. 7. num. 57.* Ledeſma, & Sanchez apud Leandr. à Sanctiſſimo Sacramento *tom. 1. tractat. 5. qu. 6.* & alij.

77. Sed contra modo dicta eſt difficilis objectio, cui ſuccumbens Diana *loco ex 10. parte,* adducto, jam nullo modo poſſe ſuſtineri probabilitatem hujus ſententiæ dicit. Hæc deſumitur ex brevi quodam Innocentij X. in cauſa, quæ verſabatur Difficilis objectio contra dicta.

inter Patres Societatis Jeſu, & Epiſcopum Angelopolitanum Dominum D. Joannem de Palafox, & Mendoza, qui magna cum opinione ſanctitatis, & doctrinæ, cum jam ab Indis ad hæc regna eſſet translatus, in Epiſcopatu Oxomenſi diem feliciſsimum clauſit. Breve igitur illud Innocentij X. quod incipit: *Cum ſicut accepimus*, expeditum 16. Aprilis anno 1648. dicit: *Prædictos religioſos nequaquam poſſe in civitate, & diœceſi Angelopolitana perſonarum ſæcularium confeſſiones audire, ſine approbatione Epiſcopi Diœceſani.* Cæterum in his verbis (alia circa hoc punctum non habet breve illud Innocentij X. ut videre eſt apud Lezanam *in Conſiliis, conſil.* 40. *num.* 110. ubi illud adducit de verbo ad verbum) nihil de novo declaratur, quam in verbis Tridentini, & Bullæ Urbani VIII. erat expreſſum, quod Epiſcopi diœceſani requiratur approbatio: ſed cujus diœceſani eſt quæſtio, an ſufficiat unius diœceſani, an debeat diverſorum diœceſanorum, diverſis diœceſibus approbatio adhiberi? De hoc nihil Pontifex, nec ſunt ejus verba fideliter à Diana relata. Quæ ſi fortè attentus videret, non diceret ob hanc Bullam, non poſſe jam hanc ſententiam ut probabilem ſuſtineri. Verum eſt, quod in declarationibus Cardinalium, verba à Diana adducta continentur; nam ibi ad nonam quæſtionem ſuper tale breve Innocentij X. reſpondet ſacra Congregatio: *Regulares, etiam Societatis Jeſu in una diœceſi ab Epiſcopo approbatos ad confeſſiones perſonarum ſæcularium audiendas nequaquam poſſe in alia diœceſi hujuſmodi confeſſiones audire ſine approbatione Epiſcopi diœceſani.* Quæ declaratio approbata fuit à pontifice, & de ejus mandato promulgata. Sed aliud eſt, quod à Sanctiſsimo immediatè per Bullam illius procedat; aliud, quod à ſacra Congregatione de illius mandato; ut ſupra hoc volumine *tract.* 15. *de ſtatu relig.* diximus.

78. Verum ad hæc poſſet aliquis reſpondere id, quod ſuprà hoc *capite numero quinto*, circa aliam declarationem S. Congregationis, etiam de mandato Pontificis editam, diximus non tollere contrariæ opinionis probabilitatem. Licet ſit magni ponderis, & authoritatis, videantur quæ ibidem ex Magiſtro Acatio de Velaſco, & Magiſtro Delgadillo attulimus. Sed modo reſpondemus, quod circa ſimilem declarationem Cardinalium, quam *num.* 75. adduximus, reſpondet *Illuſtriſsimus Dominus D. Fr. Franciſcus Arauxo in deciſionibus moralibus, tractatu primo, quæſtione octava, numero decimo ſeptimo*, dicens: (Sed neque vim habere declarationes relatas Eminentiſſimorum Cardinalium, inde colligitur, quod neque habent vim præcepti, aut juris obligantis, quia variæ ſunt, & ad invicem ſibi adverſantes; neque extendendas fore ultra eum caſum, ad cujus deciſionem ſancitæ fuerant, advertit Joannes Sanchez in ſelect. diſputatione 44. notabili 1.) Id ipſum circa iſtud breve Innocentii X. & declarationes Dominorum Cardinalium, quod ſcilicet, ſolum pro illa cauſa, pro qua expeditæ ſunt, & pro illo Epiſcopatu

Solvitur præcedens objectio, & probabilitas dictæ ſententiæ roboratur.

ad ſummum obligare: quia deciſum pro uno, aliis nocere non poteſt, docent Noſter Antonius à Spiritu ſancto Epiſcopus Ayatenſis, *in director. regular. tractatu ſecundo, diſputatione tertia, ſect. 1. num. 13. & in director. Confeſſ. tractatu quinto, diſputatione tertia, ſect. 6. num. 869.* N. Lezana *in Conſiliis, concil. 40. numer. 113.* ubi ex titulo ipſius Brevis id probat, qui talis eſt. *Breve Sanctiſſimi Domini Innocentij in cauſa Angelopolitana juriſdictionis in Indiis occidentalibus novæ Hiſpaniæ.* Deinde ex verbis prooemij: *Cum ſicut accepimus, aliquæ fuerint ortæ differentiæ inter Venerabilem Fratrem Joannem Epiſcopum, &c. & dilectos filios Clericos Societatis Jeſu, &c.* adjunctis illis: *Pro ſopiendis differentiis hujuſmodi.* Quæ videntur innuere Bullam Pontificis, declarationes Cardinalium, & approbationem à Sanctiſsimo factam, ſolum procedere pro Epiſcopo, & Epiſcopatu Angelopolitano, pro quo, & pro ſedandis controverſiis inter ipſum, & PP. Societatis editæ ſunt. Quæ proinde non tollit hujus ſententiæ probabilitatem, tot graviſſimis Authoribus firmatam.

§. V.

An Regulares ſemel abſolutè ab Epiſcopo approbati poſſint iterum ad examen vocari, vel ab eo illorum licentiæ ſuſpendi, donec iterum præſententur, vel approbentur?

Idem Epiſcopus, qui Regularem approbavit, non poteſt iterum ad examen vocare.

79. IN præſenti loqui poſſumus, vel de eodem Epiſcopo, à quo approbatus fuit regularis, vel de ejus ſucceſſore. Et loquimur quando fuit abſolutè approbatus: ſi enim ex juſta cauſa, ut diximus *num. 67.* approbatus eſſet cum limitatione ad tempus, loca, vel perſonas; plenum eſt poſſe illum, iterum vocare ad examen, vel iterum approbare, ut ultra terminos primæ approbationis exiret. Loquendo ergo de eodem Epiſcopo dicimus eum non poſſe ſemel regulares abſolutè approbatos, nec validè, nec licitè iterum ad examen vocare, & approbare. Unde ſi approbationem ſemel abſolutè factam, abſque juſta cauſa, eaque ad confeſſiones pertinente, revocaret; talis revocatio nulla eſſet. Dicta tamen juſta cauſa interveniente, & ab eo cognita, & approbata, poſſe unum vel alterum regularem à munere confitendi ſuſpendere; & iterum ſi opus fuerit examinare; non tamen omnes regulares communiter ſuſpendere, aut ad examen, & approbationem novam vocare; nec omnium Confeſſariorum unius Conventus revocare licentias, vel ſuſpendere, donec iterum examinentur, & appro-